

17 Ιανουαρίου, 1992

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΛΕΑΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 145/88).

5 Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Πρέπει να είναι σαφής και όχι γενική και αόριστη — Απόρριψη αιτήματος για άδεια εισαγωγής ελιών για λόγους προστασίας της ντόπιας παραγωγής — Αποδεικνύεται ασαφής και αόριστη η αιτιολογία, ενόψει μεταγενέστερης ζήτησης προσφορών από το Σ.Ε.Κ.Ε.Π. για προμήθεια ελιών από Διεθνείς Οργανισμούς για διάθεσή τους στη ντόπια αγορά.

10 Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε η απόφαση των καθ' ων η αίτηση να απορρίψουν την αίτηση των αιτητών για άδεια εισαγωγής 50 τόνων μαύρων ελιών. Η μόνη αιτιολογία που δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση ήταν για να προστατευτεί η ντόπια παραγωγή. Από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης φαινόταν όμως πως μερικούς μήνες μετά την απόρριψη της
15 αίτησης των αιτητών, το Συμβούλιο Εμπορίας Κυπριακών Ελαιοκομικών Προϊόντων ζήτησε προσφορές από Διεθνείς Οργανισμούς για την προμήθεια σ' αυτό ελιών για πώλησή τους στην εγχώρια αγορά.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

Οι προσφορές που ζητήθηκαν από το Σ.Ε.Κ.Ε.Π. είναι

μεταγενέστερες της επίδικης απόφασης. Παρόλα αυτά όμως το Δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη του το γεγονός αυτό ως αποδεικτικό μέσο για τους λόγους ακυρότητας που προβάλλονται για να εξακριβώσει κατά πόσον η αιτιολογία που δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση, δηλαδή την "προστασία της ντόπιας παραγωγής", ευσταθεί ή όχι για την απόρριψη της αίτησης για άδεια εισαγωγής που υπέβαλαν οι αιτητές. 5

Οι αποφάσεις της διοίκησης, και ειδικότερα όπου αυτή εξασκεί διακριτική εξουσία, πρέπει να είναι επαρκώς και δεόντως αιτιολογημένες και ότι η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής και όχι γενική και αόριστη. 10

Στην προσφυγή αυτή η αιτιολογία που δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση είναι αόριστη και ασαφής, ιδιαίτερα ενόψει της ζήτησης των προσφορών από το Σ.Ε.Κ.Ε.Π. για την προμήθεια σ' αυτό ελιών, που κατά τη γνώμη μου η προσφορά ζητήθηκε γιατί η ντόπια παραγωγή δεν ήταν αρκετή για να ικανοποιήσει τις ανάγκες του τόπου. 15

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα. 20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση των αιτητών για άδεια εισαγωγής 50 τόνων μαύρων ελιών. 25

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους αιτητές. 30

Γ. Φράγκου (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Δημητριάδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 35

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές είναι εταιρεία που ασχολείται, μεταξύ άλλων, με την εισαγωγή και εμπορία διάφορων προϊόντων. Την 28/1/1988 υπέβαλαν αίτηση για άδεια εισαγωγής 50 (πενήντα) τόνων "Black Olives" (Μαύρων Ελιών). 40

Την 30/1/1988 οι καθ' ων η αίτηση απέρριψαν την αίτηση των αιτητών δίδοντας σαν λόγο για την απόφασή τους "την προστασία της ντόπιας παραγωγής" (βλέπε το τεκμήριο που επισυνάπτεται στην αίτηση).

5

Οι αιτητές κατόπιν της απόρριψης της αίτησής τους καταχώρησαν την προσφυγή αυτή με την οποία ζητούν:-

10 "1. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η απόφασις των καθ' ων η αίτησις η κοινοποιηθείσα προς τους αιτητάς την 30/1/1988 διά του Τεκμ.1 διά του οποίου απερροίφθη η αίτησις των αιτητών διά άδειαν εισαγωγής Black Olives είναι άκυρος και εστερημένη οιαδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

15

2. 'Εξοδα".

Την προσφυγή τους οι αιτητές βασιίζουν στους πιο κάτω νομικούς λόγους:-

20

"1. Η απόφασις των καθ' ων η αίτησις είναι αντίθετος προς τον Νόμον, το Σύνταγμα, την νομολογίαν και τας αρχάς του Διοικητικού Δικαίου.

25

2. Η απόφασις των καθ' ων η αίτησις ελήφθη καθ' υπέρβασιν και/ή κατάχρησιν εξουσιών.

30

3. Η απόφασις των καθ' ων η αίτησις δεν είναι καθόλου και/ή δεόντως αιτιολογημένη.

35

4. Η απόφασις των καθ' ων η αίτησις επενεργεί δυσμενή διάκρισιν εις βάρος των αιτητών καθ' ότι σε άλλες περιπτώσεις επιτρέπεται η εισαγωγή ελαιοκομικών προϊόντων".

40

Η εισαγωγή ελιών περιλαμβάνεται στα εμπορεύματα που υπόκεινται σε άδεια εισαγωγής κατόπιν διατάγματος που δικαιούται να εκδώσει ο Υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας σύμφωνα με τις πρόνοιες του 'Αρθρου 3(1) του Περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου του 1962 (Νόμος 49/62) όπως τροποποιήθηκε από το 'Αρθρο 2 του Νόμου 7/67.

Το Άρθρο 3(1) του Νόμου προνοεί:-

"(1) Ο Υπουργός δύναται, οσάκις καθίσταται αναγκαίον εν τω δημοσίω συμφέροντι όπως περιορισθή και ρυθμισθή η εισαγωγή εμπορευμάτων ίνα ενθαρρυνθή η τοπική παραγωγή και βιομηχανία, βελτιωθή το εμπορικόν ισοζύγιον, τηρηθώσιν αι διεθνείς υποχρεώσεις ή αναπτυχθή η οικονομία της Δημοκρατίας, διά Διατάγματος δημοσιευομένου εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας, να περιορίζη και ρυθμίζη την εισαγωγήν των εν τω Διατάγματι καθοριζομένων εμπορευμάτων".

Δυνάμει των προνοιών του πιο πάνω άρθρου του Νόμου ο Υπουργός εξέδωσε διάταγμα το οποίο δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 4/3/1988 (βλέπε Κ.Δ.Π. 88/88) με το οποίο καθόριζε ότι η εισαγωγή ελιών υπόκειται σε άδεια εισαγωγής.

Όπως φαίνεται από το λεχτικό του Άρθρου 3(1) του Νόμου η εξουσιοδότηση που δίδεται στον Υπουργό δυνάμει των προνοιών του Άρθρου αυτού δεν είναι τίποτε άλλο παρά ο περιορισμός και η ρύθμιση της εισαγωγής εμπορευμάτων για να ενθαρρυνθεί η τοπική παραγωγή κ.λπ..

Όπως έχω πιο πάνω αναφέρει, η απόρριψη της αίτησης των αιτητών ήταν "για σκοπούς προστασίας της ντόπιας παραγωγής".

Όμως, όπως φαίνεται από τα έγγραφα που έχουν κατατεθεί στο φάκελο της προσφυγής αυτής μερικούς μήνες μετά την απόρριψη της αίτησης των αιτητών, το Συμβούλιο Εμπορίας Κυπριακών Ελαιοκομικών Προϊόντων (Σ.Ε.Κ.Ε.Π.) που έχει δυνάμει του Νόμου υπ' αρ. 24/68 αρμοδιότητα να λαμβάνει τα αναγκαία ρυθμιστικά μέτρα και μέτρα ελέγχου ώστε να εξασφαλίζει προς όφελος των ελαιοπαραγωγών τις πλέον επωφελείς και οικονομικές διευθετήσεις για τη διαβάθμιση, συσκευασία, μεταφορά, εμπορία, εξαγωγή, φόρτωση και πώληση ελαιοκομικών προϊόντων και γενικώς όπως προβαίνει εις πάσαν ενέργεια και λαμβάνει άπαντα τα

κατ' αυτούς αναγκαία ή σκόπιμα μέτρα για την προαγωγή σταθερής και μεθοδικής βιομηχανίας ελαιοκομικών προϊόντων εν τη Δημοκρατία ως και για την προαγωγή των εν τη βιομηχανία ταύτη συμφέροντων των

5 ελαιοπαραγωγών, ζήτησε προσφορές από Διεθνείς Οργανισμούς για την προμήθεια σ' αυτό ελιών για πώλησή τους στην εγχώρα αγορά.

Οι προσφορές που ζητήθηκαν από το Σ.Ε.Κ.Ε.Π. είναι

10 μεταγενέστερες της επίδικης απόφασης. Παρόλα αυτά όμως το Δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη του το γεγονός αυτό ως αποδεικτικό μέσο για τους λόγους ακυρότητας που προβάλλονται για να εξακριβώσει κατά

15 πόσον η αιτιολογία που δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση, δηλαδή την "προστασία της ντόπιας παραγωγής", ευσταθεί ή όχι για την απόρριψη της αίτησης για άδεια εισαγωγής που υπέβαλαν οι αιτητές.

Σε σωρεία αποφάσεων του Δικαστηρίου αυτού έχει

20 λεχθεί ότι οι αποφάσεις της διοίκησης, και ειδικότερα όπου αυτή εξασκεί διακριτική εξουσία, πρέπει να είναι επαρκώς και δεόντως αιτιολογημένες και ότι η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής και όχι γενική και αόριστη.

Στην προσφυγή αυτή η αιτιολογία που δόθηκε από τους

καθ' ων η αίτηση είναι αόριστη και ασαφής, ιδιαίτερα ενόψει της ζήτησης των προσφορών από το Σ.Ε.Κ.Ε.Π. για την προμήθεια σ' αυτό ελιών, που κατά τη γνώμη μου

30 η προσφορά ζητήθηκε γιατί η ντόπια παραγωγή δεν ήταν αρκετή για να ικανοποιήσει τις ανάγκες του τόπου. Επομένως η προσφυγή πρέπει να επιτύχει και η προσβαλλόμενη απόφαση να ακυρωθεί.

Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν τα έξοδα τα οποία

35 να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με
έξοδα.*